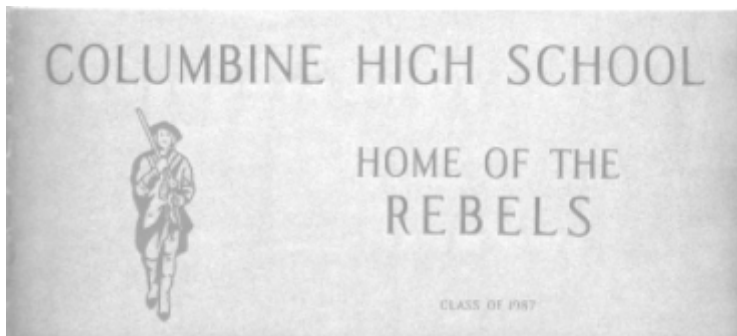


Home of the Rebels



Home of the Rebels

James F. Froeyen

Schrijver: James F. Froeyen

ISBN:

© Jens Devillé

Inhoudstafel

Hoofdstuk 1: Dylan Klebold.....	6
Hoofdstuk 2: Eric Harris	9
Hoofdstuk 3: Columbine	12
Hoofdstuk 4: De Diefstal.....	19
Hoofdstuk 5: De Voorbereiding.....	25
Hoofdstuk 6: De Laatste Dagen	31
Hoofdstuk 7: De Dag des Oordeels.....	49
Hoofdstuk 8: Het Telefoongesprek	81
Hoofdstuk 9: De Politie	85
Hoofdstuk 10: De Nasleep	89
Hoofdstuk 11: Het Journaal van Eric.....	99
Hoofdstuk 12: Het Journaal van Dylan	121
Hoofdstuk 13: Het Motief.....	141
Hoofdstuk 14: De Slachtoffers.....	143
Hoofdstuk 15: De Erfenis van Columbine	192

Hoofdstuk 1: Dylan Klebold

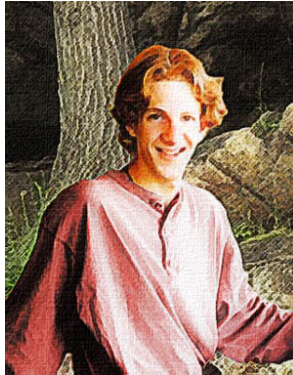


Foto van Dylan Klebold

Op 11 september 1981 beviel Susan 'Sue' Klebold in Lakewood, Colorado van haar tweede zoon Dylan Klebold. Samen met haar man Tom had ze reeds een zoon Byron die zonet oudere broer was geworden. Beide jongens waren genoemd naar de favoriete dichters van Susan en Tom. Op dat vreugdevolle moment wisten ze nog niet dat hun zoon een van de meest beruchte school schutters ter wereld had gebracht.



Foto van Dylan, drie jaar oud, met Sue Klebold

Zowel Susan als Tom waren gerespecteerd binnen hun gemeenschap. Tom was geofysicus en Sue werkte met mindervalide mensen. Beide kwamen oorspronkelijk uit Ohio. Sue is een kleindochter van de, in Ohio bekende, Amerikaanse filantroop en bouwmaatschappij Leo Yassenoff. Buren beschreven de familie als een stereotiep gelukkig en succesvol Amerikaans gezin.

Dylan startte zijn schoolcarrière aan de Normady lagere school in Littleton. Het Amerikaans onderwijssysteem maakt de onderscheiding tussen lagere, midden en hogere school. Zelden omvat dit 1 overkoepelende onderwijsinstelling zoals dit het geval is in Europa. In Normady leerde Dylan Brooks Brown en Nate Dykeman kennen. Dylan, Brooks en Nate zouden goede vrienden worden. Samen met onder andere Brooks Brown speelde hij T-Ball, baseball en voetbal in zijn eerste jaren aan de Normandy school.



Dylan (Links) en Brooks Brown (midden) bij de scouts

Na verloop van tijd werd Dylan als hoogbegaafd bestempeld. Net zoals zijn goede vriend Brooks Brown kwam hij in aanmerking om toe te treden tot een programma voor hoogbegaafde kinderen genaamd CHIPS. Deze positieve ontwikkeling werd met beide handen aangenomen en zowel Dylan als Brooks sloten zich aan bij het programma en wisselde naar de Governor Ranch school. Het programma was echter geen succes. Ondanks dat het gedacht achter het programma was om hoogbegaafde kinderen voldoende te prikkelen was er sprake van een zeer elitaire en toxische omgeving. De leerlingen werden hoge standaarden en verwachtingen opgelegd waarbij het doel was om het kaf van het koren te scheiden. Brooks Brown ervaarde het als een verstikkende prestatie gedreven omgeving. Dylan, die een verlegen en stille jongen was geworden, werd hier voor veel zaken afgeschermd die andere kinderen wel beleefden op deze leeftijd volgens zijn ouders. De prestatiegerichte omgeving liet veel minder ruimte voor de sociale ontwikkeling van het kind. Dit versterkte het introverte karakter van Dylan nog verder. Zowel Dylan als Brooks bleven op de Governor Ranch school tot wanneer ze de naar de middenschool gingen.



Schoolfoto's van Dylan door de jaren heen (links naar rechts, oud tot nieuw).

Zowel Dylan als Brooks werden nadien ingeschreven aan de Ken Caryl middenschool, tevens in Littleton. Hier werden ze herenigd met hun goede vriend Nate. In het zevende of achtste jaren leerden de jongens Eric Harris kennen die juist verhuisd was naar Littleton en niet ver van Brooks Brown woonde.

Hoofdstuk 2: Eric Harris

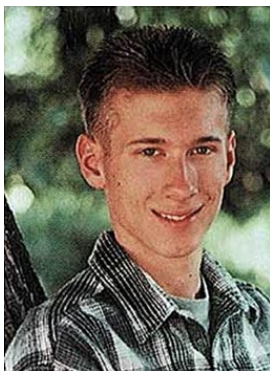


Foto van Eric Harris

Wayne Harris werkte als een transport piloot bij de Amerikaanse luchtmacht. Ondanks dat hij geboren werd in Colorado verhuisde hij met zijn gezin vanwege zijn werk minstens zesmaal naar onder andere Ohio, Michigan en New York. Zijn jongste zoon Eric werd geboren in Wichita, Kansas in 1981. Tijdens de eerste levensjaren van Eric verhuisde het gezin meermaals. In Plattsburgh, New York, vond hij voor het eerst een echte thuis waar hij zich enigszins op geaccepteerd voelde. Tijdens een hogeschool reünie verklaarde Wayne trots dat zijn grootste doel was om twee goede zonen groot te brengen.



Foto van Wayne Harris

Eric had verschillende vrienden in Plattsburgh en was dan ook zeer ontgoocheld wanneer de familie terug verhuisde. In 1993 werd Wayne Harris eervol ontslagen ten gevolge van besparingen en besloot het gezin terug naar

de thuisstaat van Wayne en Katherine (de moeder van Eric) te verhuizen. Zowel Kevin noch Eric, de twee zoons van het koppel, hadden ooit in Colorado gewoond.



Een piepjonge Eric Harris.

Wayne vond al gauw een baan als expert vliegveiligheid dicht bij Littleton en zijn vrouw als caterer in de streek. Zo kwamen het gezin terecht in Littleton. Eric werd ingeschreven aan de Ken Caryl middenschool. Hier moest hij opnieuw zijn heel sociaal leven opbouwen en dit verliep minder vlot dan gehoopt.



Het huis waar Eric woonde.

In de eerste drie jaar dat het gezin in Littleton woonde huurde het een woning. Nadien kocht het een woning dat toevallig dicht gelegen was bij de woonplaats van Brooks Brown. Eric leerde op de schoolbus zo Brooks kennen. Hieruit leerde hij al gauw ook Dylan Klebold en Nate Dykeman kennen. De jongens spendeerde veel tijd samen en werden goede vrienden. Eric en Dylan waren echter nauwer bevriend met elkaar dan met de rest van de jongens.



Klasfoto's van Eric Harris (links naar rechts, oud naar nieuw). Merk op hoe hij ieder jaar een stuk vrolijkheid verliest.

Hoofdstuk 3: Columbine

In 1995 maakten de vier jongens de overstap van de middenschool naar de hogeschool. Dit is het equivalent van een hogere middelbare school in Europa. Alle vier sloten ze zich aan bij Columbine. Tijdens hun eerste jaar zochten de jongens hun plaats in de grote en sociaal uitdagende mix die Columbine was.

Naast zijn leven als leerling begon Eric Harris zich ook zeer duidelijk te manifesteren op het Internet, dat toen nog in zijn kinderschoenen stond. Voornamelijk met de videogames Doom en Quake vulde hij zijn vrije tijd. Eric maakte zelfs minstens elf verschillende levels voor Doom en had een eigen onlineteam waarmee hij Quake speelde genaamd de RC Rebels. Dit is een verwijzing naar de bijnaam van de inwoners van Littleton. Ook Columbine noemt zichzelf de thuis van de Rebels.

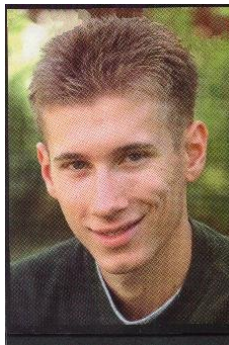
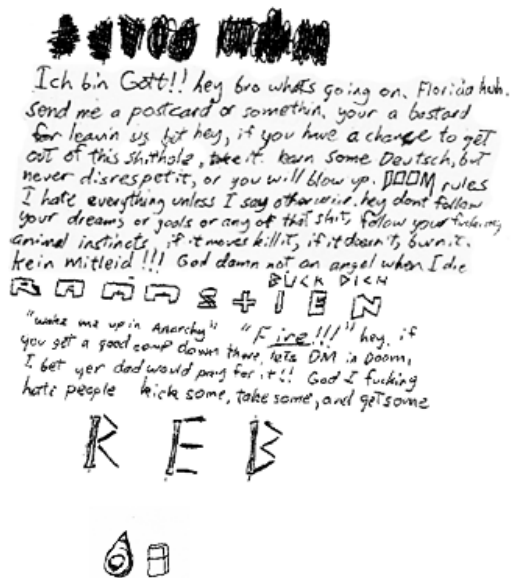




Foto van Eric Harris

In zijn eerste jaar aan Columbine vroeg Eric een meisje, Tiffany Tipher, mee naar het schoolbal. Hij had haar leren kennen tijdens de les Duits. Het was hun enige date en Tiffany zwoer nooit nog met hem te willen uitgaan. Eric, aangedaan door de afwijzing, enceneerde een valse zelfmoord waarbij op de grond viel met bloed over zichzelf uitgesmeerd. In het jaarboek schreef hij op haar pagina nadien 'Ich Bin Got' oftewel ik ben god. Nate Dykeman deed hetzelfde als vorm van steun aan zijn vriend.




 Ich bin Gott!! hey bro whats going on. Florida huh.
 Send me a postcard or something, your a bastard
 for leavin us for hey, if you have a chance to get
 out of this shithole, take it. learn some Deutsch, but
 never disrespect it, or you will blow up. BLOOM rules
 I hate everything unless I say otherwise. hey dont follow
 your dreams or goals or any of that shit, follow your fucking
 animal instincts, if it moves kill it, if it doesn't burn it.
 kein mitleid!!! God damn not an angel when I die
 R A A A S + I E N BLICK DICH
 "wake me up in Anarchy" "FUCK!!!" hey, if
 you set a good camp down there, lets DM in Doom,
 I bet yer dad would pay for it!! God I fucking
 hate people kicke some, take some, and get some
 R E B


Nate,
 Hey well it was good getting to know.
 Thanks for listen:ng to my bullshit
 stories. Have fun in Florida
 -Tiffany

De boodschap van Eric in het jaarboek van voor Tiffany Tipher

Al na de eerste maanden werd duidelijk dat het leven aan Columbine voor Eric en Dylan niet van een leien dakje liep. Dylan die lang, mager en verlegen was hield er een beperkte sociale kring op na. Eric daarentegen werd openlijk gepest door verschillende van de meer atletisch gebouwde jongeren op de

school. Verschillende leerlingen verklaarden later dat ze in meerdere gevallen Eric zagen gepest worden maar Dylan nooit.

Vanaf 1997 hadden Eric en Brooks Brown ook de afspraak gemaakt om samen naar de school te pendelen. Brooks die reeds een auto had, pikte Eric elke dag op om naar school te gaan. Brooks was echter vaak te laat waardoor Eric op hem moest wachten en zelf ook te laat aankwam in de school. Dit leidde tot voldoende frustratie bij beide jongens. Eric ventileerde hevig en frequent zijn ongenoegen naar Brooks toe. Na enkele maanden had Brooks er genoeg van en weigerde Eric nog op te pikken. Eric werd zo verplicht om opnieuw de bus te nemen en was kwaad op Brooks.

Vanaf dit moment toonde Eric ook een duistere kant van zijn persoonlijkheid. Als gevolg van de onenigheid tussen hem en Brooks begon hij Brooks te terroriseren. Gedurende heel 1997 voerde Eric, wat hij zelf noemde, verschillende missies uit tegen Brooks. Deze missies beschreef hij nadien uitbundig op verschillende van zijn websites.

Eric had via het internet reeds verschillende manieren gevonden om explosieven te maken en oefende op onder andere de brievenbus en omheining van het huis van Brooks Brown. Na dit initieel succes betrok hij ook Dylan en tot twee andere personen bij zijn experimenten. De jongens slopen vaak s 'avonds of s 'nachts hun huis uit om op verschillende plaatsen in Littleton explosieven uit te testen of zaken op te blazen. Tevens probeerden ze vaak sterke alcohol te kopen en op te drinken tijdens hun zogenaamde missies. Elk van deze missies werd nadien uitbundig beschreven door Eric op zijn vele websites. Zo beschreef hij ook hoe ze een paar keer maar nipt waren kunnen ontsnappen wanneer ze betrappt werden.

In tussentijd verwerkte Eric ook zijn frustraties tegenover Brooks Brown via het internet. Hij schreef verschillende tirades en verwensingen op zijn websites. Op sommige beschreef hij exact hoe hij Brooks zou willen vermoorden en moedigde hij iedereen die het las aan om zelf ook het leven van Brooks te terroriseren. Onder een van de bedreigingen gaf Eric een handleiding om pijp bommen te maken. Dit waren dezelfde bommen die hij met Dylan s 'nachts gebruikte om in het geheim de buurt te terroriseren. Brooks ontdekte verschillende van deze websites en stapte hiermee naar zijn ouders.

<http://members.aol.com/rebdomine/pissed.htm>

Philosophy:

My belief is that if I say something, it goes. I am the law, if you don't like it, you die. If I don't like you or I don't like what you want me to do, you die. If I do something incorrect, oh fucking well, you die. Dead people can't do many things, like argue, whine, bitch, complain, narc, rat out, criticize, or even fucking talk. So that's the only way to solve arguments with all you fuckheads out there, I just kill! God I can't wait till I can kill you people. I'll just go to some downtown area in some big ass city and blow up and shoot everything I can. Feel no remorse, no sense of shame. Ich sage FICKT DU! I will rig up explosives all over a town and detonate each one of them at will after I mow down a whole fucking area full of you snotty ass rich mother fucking high strung godlike attitude having worthless pieces of shit whores. I don't care if I live or die in the shootout, all I want to do is kill and injure as many of you pricks as I can, especially a few people. Like brooks brown.

America:

Love it or leave it mother fuckers. All you racist (and if you think I'm a hypocrite, come here so I can kill you! mother fucking assholes in America who burn our flags and disgrace my land, GET OUT! And to you assholes in Iraq and Iran and all these other little pieces of shit desert lands who hate us, shut up and die! We will kick your ass if you try to fuck with us or at least I will! I may not like our government or the people running it or things like that, but the physical land and location I DO fucking love! So love it or leave it!

Society:

I live in Denver, and god damnit I would love to kill almost all o

f its residents. Fucking people with their rich snobby attitude thinkin they are all high and mighty and can just come up and tell me what to do and then people I see in the streets lying their fucking asses off about themselves. And then there is all you fitness fuck heads saying shit like "yeah do 50 situps and 25 pushups each morning and run a mile every day and go to the gym and work out and just push yourself to be better and you can achieve anything and set high goals and have great expectations and be happy and be kind and treat everyone equal and give to charity and help the poor and stop violence and drive safely and don't pollute and don't litter and take shorter showers and don't waste water and eat right food and don't smoke or drink and don't sell guns and don't be a bad person".....phew. I say "fuck you...shutup...and die..." And then pull the trigger of a DB#3 that is in your fucking mouth. All you fucking people with your set standards and shit, like you have to go to college and be smart and shit, and you have to have a job and pay taxes, blah blah fucking blah, shutup and DIE! I really don't give a good god damn about what you think is "right" and what is "wrong" and what is acceptable and what isnt nice, I just don't fucking CARE! SHUTUP AND DIE!!!!!!!!!!

De bedreigingen op de website van Eric richting Brooks Brown. Deze zijn uitgetypt tijdens het onderzoek.

De ouders van Brooks waren zwaar gechoqueerd en namen actie. Ze contacteerden de politie en detective Michael Guerra werd op de zaak gezet. De ouders van Brooks droegen onmiddellijk de eerste websites over. Guerra vond zeer snel andere websites verbonden aan Eric Harris. Een van deze bevatte een zogenaamde hitlijst. Dit was een opsomming van personen die Eric Harris kwaad wenste. Deze lijst werd nooit vrijgegeven. Guerra vulde een aanvraag tot huiszoeking in en schreef een beëindigde verklaring over zijn ontdekkingen. Deze documenten, samen met de aanklacht van de ouders van Brooks, werden echter nooit verder opgenomen.

De ouders van Brooks contacteerden naast de politie ook de ouders van Eric. De ouders van Eric reageerde geschokt en Eric bood zijn excuses aan. Vanaf dit moment begon Wayne Harris een journaal bij te houden van de ongein waar Eric zich mee bezighield. Dit journaal beschreef kleine ruzies en omvatten onder andere het vermoeden van Wayne dat Eric frequent zijn alcohol stal.

Ondertussen was Dylan zeer actief binnen Columbine. Hij hielp als klank en lichtman bij verschillende van de tonelen die opgevoerd werden in de school. Hij was ook zeer nauw betrokken bij het verschillende videoproducties op de school en het nieuwsbulletin van de school. Samen met Nate ontwikkelde hij een grote interesse en kennis in het maken van video's. Dylan werd echter tijdens zijn tijd op Columbine vooral beschreven als pijnlijk verlegen. Niettegenstaande werd hij gehuldigd als de held die het toneelstuk, met medeleerling Rachel Scott in de hoofdrol, wist te redden wanneer de techniek het begaf. Hij was hiernaast ook nog assistent voor onderhoud van de IT (inclusief servers) in de school en speelde Fantasy Baseball. Dylan werd gezien als een volger van Eric.



Dylan in en naast zijn BMW.



Fragmenten van video dat Eric en Dylan voor hun film les hadden gemaakt.



Dylan en Brooks Brown in Columbine

Kort na de situatie tussen zichzelf en Brooks begon Eric zijn eigen journaal bij te houden. Hierin legde hij de fundamenteën voor wat een aanval op de Columbine hogeschool zou worden. Meer dan een planning voor de gruwel was het een uiting van zijn emotionele en mentale staat en zelf. Zijn tirades omvatten niet enkel rechtstreekse verwijzingen naar mensen en situaties maar ook naar een gevoel van macht.

In de loop van 1997 krijgen zowel Dylan Klebold en Eric Harris een bijbaantje bij de Blackjack Pizzeria. Hier werkte reeds een andere goede vriend van Eric, Chris Morris en Philip Duran die een goede kennis van de jongens zou worden. In de pizzeria breidde de jongens hun repertoire aan ongein verder uit. Van het verlegen karakter van Dylan was niets terug te vinden bij de pizzeria. Ze speelden frequent met vuurwerk in de steeg achter de pizzeria en staken zelfs de gootsteen in brand. Op een ander moment staken ze met vuurwerk een van de vuilbakken in brand en moest de brandweer uitrukken. Tijdens een van hun experimenten plaatsten ze boobytraps op het hek achter de pizzeria.

Wanneer ze zich verveelden kochten ze droog ijs in een nabije winkel en maakte kleine bommetjes. Dylan werd ooit betrapt met een pijpbom op zak en nam kort nadien ontslag. Niet veel later werd hij echter terug aangenomen wanneer Blackjack werknemers nodig had. Minstens tweemaal liet de eigenaar Dylan en Eric Aerosol bussen in brand steken.

Hoofdstuk 4: De Diefstal

In januari 1998 braken Dylan en Eric in bij een vrachtwagen en stalen verschillende computerspullen en elektronische spullen die in de vrachtwagen lagen. De jongens werden echter betrapt en aangehouden. Beide jongens werden veroordeeld tot een werkstraf. Eric moest ook woede therapie volgen. Geen van de jongens zou ooit toegelaten worden om een geweer te bezitten. Beide jongeren mochten echter vroeger dan voorzien hun rehabilitatie programma verlaten omdat ze uitstekende vooruitgang boekten. Dit was het gevolg van de spijt die beiden betuigden naar de rechter en hun ouders. In zijn journalen laat Eric echter blijken dat hij zeer kwaad was over het hele gebeuren en dat het zijn recht was om te stelen van mensen die niet slim genoeg waren om hun spullen te verstoppen.

Rond dit tijdstip begon Eric samen met zijn moeder aan de woede therapie. Op 25 maart 1998 vulde beide een zelfevaluatie voor Eric in. In deze evaluatie gaf Eric aan dat hij leed aan moorddadige gedachten, stemmingswisselingen, woede, angst, depressie en eenzaamheid. In een ander formulier beschreef hij zichzelf als verward en suïcidaal. Zijn moeder herkende nog niet de helft van die punten in haar zoon volgens de formulieren die ze invulde.

MENTAL HEALTH

List any mental health evaluations or treatment/counseling

Doctor or Therapist	Agency or Hospital	Dates of Treatment
<u>Kevin Albert</u>	<u>the Colorado Family Center</u>	<u>2/9 3/2, 3/16</u> <i>continuing</i>
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Describe your attitude toward mental health treatment

its nice. it helps me realize things.

Have you had (or are you having) problems or difficulty with any of the following?

- | | | |
|---|--|--|
| <input checked="" type="checkbox"/> anger | <input type="checkbox"/> family | <input checked="" type="checkbox"/> mood swings |
| <input checked="" type="checkbox"/> anxiety | <input type="checkbox"/> fear | <input type="checkbox"/> nervousness |
| <input type="checkbox"/> assault | <input type="checkbox"/> finances | <input checked="" type="checkbox"/> obsessive thoughts |
| <input checked="" type="checkbox"/> authority figures | <input type="checkbox"/> fire setting | <input type="checkbox"/> panic |
| <input type="checkbox"/> bed wetting | <input type="checkbox"/> grief or loss | <input checked="" type="checkbox"/> racing thoughts |
| <input type="checkbox"/> cruelty to animals | <input type="checkbox"/> hallucinations | <input type="checkbox"/> sleeping/dreams |
| <input checked="" type="checkbox"/> depression | <input checked="" type="checkbox"/> homicidal thoughts | <input checked="" type="checkbox"/> stress |
| <input checked="" type="checkbox"/> disorganized thoughts | <input checked="" type="checkbox"/> jealousy | <input type="checkbox"/> suicidal thoughts |
| <input type="checkbox"/> domestic violence | <input type="checkbox"/> jobs | <input checked="" type="checkbox"/> suspiciousness |
| <input type="checkbox"/> eating | <input checked="" type="checkbox"/> loneliness | <input checked="" type="checkbox"/> temper |

Explain items checked above.

short temper, often get angry at almost anything
I don't like. like people I have no respect for trying to
tell me what to do. People telling me what to think. I have too
many inside jokes or thoughts to have very many friends. or
I hate to many things